

รายงานการวิจัย

การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
The Development of Internal Control Efficiency of SMEs in
Khanom District, Nakhonsithammarat Province

จिरภา ชาลธรววัฒน์	Jirapa Chalatharawat
ขวัญหทัย ใจเปี่ยม	Kwanhatai Jaipiem
ภริศท์ซาร์ก ชดช้อย	Pritcha Chodchoy

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณการวิจัยเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2561

บทคัดย่อภาษาไทย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรในการศึกษาประกอบด้วยผู้ประกอบการของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 66 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ one way ANOVA ผลการศึกษาลักษณะธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 50 ล้านบาท มีจำนวนพนักงาน ไม่เกิน 50 คน และ ระยะเวลาจดทะเบียนระหว่าง 5 – 10 ปี การบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการวิเคราะห์พบไม่มีความแตกต่างของการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs จำแนกตามจำนวนพนักงานและประเภทของธุรกิจ

Abstracts

The purpose of this research were to study and compare the internal control management of SMEs in Khanom District, Nakhonsithammarat Province. The population in the study included 66 entrepreneurs of SMEs in Khanom District, Nakhonsithammarat Province. The instrument comprised the survey questionnaire. The statistics were analyzed in terms percentage, mean, standard deviation, t-test, and one way ANOVA. The result reveal the characteristics of SMEs in Khanom District, Nakhonsithammarat Province as follows: most business had the authorized capital not more than 50 million baht, number of employee not more than 50 persons and the period of registering was between 5-10 years. The internal control management level of SMEs as overall and all aspects displayed at high level. The analyzed revealed no difference in internal control management in SMEs based on number of employee and business type.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2561 เป็นงานวิจัยพื้นฐานเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ตลอดจนผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ได้ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยนี้ ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ขอขอบคุณ ดร. พัชรินทร์ บุญนุ่น ดร.พิณิจ ดวงจินดา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญหทัย ใจเปี่ยมในการให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณผู้ร่วมวิจัยที่อุทิศกำลังกายและกำลังใจช่วยในการวิจัยครั้งนี้ลุล่วงได้ด้วยดี ตลอดจนครอบครัวและผองเพื่อนที่ให้ความห่วงใย เป็นกำลังใจให้เสมอมา ประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยนี้ย่อมเป็นผลจากความกรุณาของท่านและหน่วยงาน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จิราภา ซาลาธราวัฒน์

ขวัญหทัย ใจเปี่ยม

ภริศศ์ชาก์ ชดช้อย

ธันวาคม 2561

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
	กิตติกรรมประกาศ.....	ค
	สารบัญ.....	ง
	สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1	บทนำ.....	1
	1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	3
	1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
	1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	3
	1.5 สมมุติฐานการวิจัย	5
	1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน.....	7
	2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการควบคุมภายใน.....	7
	2.1.2 องค์ประกอบของการควบคุมภายใน.....	10
	2.1.3 แนวคิดการควบคุมภายในของบริษัทที่มีขนาดเล็ก.....	11
	2.1.4 การพัฒนาระบบการควบคุมภายใน.....	15
	2.2 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	19
	2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
	3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
	3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
	3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ และการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	38

4.2	ผลการเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ.....	55
4.3	ผลการหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช	59
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	61
5.1	สรุปผลการวิจัย.....	62
5.2	อภิปรายผลการวิจัย.....	64
5.3	ข้อเสนอแนะสำหรับผลการศึกษาไปใช้.....	66
บรรณานุกรม.....		69
ภาคผนวก.....		70
ก	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
ประวัติผู้วิจัย.....		79

สารบัญตาราง

	หน้า
4.1.1: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
4.1.2: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	42
4.1.3: ผลการวิเคราะห์ลักษณะของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	43
4.1.4: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม.....	44
4.1.5: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม.....	45
4.1.6: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประเมินความเสี่ยง.....	47
4.1.7: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการควบคุม.....	49
4.1.8: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร.....	50
4.1.9: ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการติดตามและการประเมินผล.....	52
4.1.10 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	54
4.2.1: ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน.....	55
4.2.2: ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามทุนดำเนินงาน	57
4.2.3: ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ภาครัฐบาลได้ออกนโยบาย และมาตรการเพื่อปกป้องคุ้มครองเศรษฐกิจหลายมาตรการ และมาตรการหนึ่งที่สำคัญคือ การส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นธุรกิจที่มีบทบาทในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังมีบทบาทสำคัญอีกประการ ได้แก่ ช่วยการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประเทศ เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือ และช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมธุรกิจขนาดใหญ่และภาคการผลิตอื่นๆ เป็นธุรกิจที่มีส่วนช่วยบรรเทาความแออัดจากการเจริญเติบโตของสังคมเมืองให้กระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2558 มีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนของธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเฉพาะตามภูมิภาคภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด 154,247 ราย สามารถจำแนกเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก 153,747 ราย ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง 328 ราย และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ 117 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560: ออนไลน์) จากข้อมูลทางสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการสนใจในการลงทุนประกอบธุรกิจขนาดกลางในอัตราที่สูงมาก แสดงถึงสภาพการณ์การแข่งขันที่สูงขึ้นตามไปด้วย ถึงแม้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีบทบาทสำคัญหลายด้าน แต่สถานการณ์ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปัจจุบันยังประสบปัญหาหลายประการ ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด การขาดแคลนเงินทุน ปัญหาด้านแรงงาน และข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศต่างให้ความสนใจในการลงทุนประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีอยู่เดิมก็จำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ทางการตลาด หากกลยุทธ์ในการดำเนินงาน

ใหม่ๆ รวมทั้งจัดหาเครื่องมือทางด้านการบริหารจัดการเข้ามาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้มากยิ่งขึ้น

ระบบการควบคุมภายในเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการประเภทหนึ่งที่ถูกนำมาช่วยในการบริหารงาน และเป็นกลไกพื้นฐานสำคัญของกระบวนการกำกับดูแลที่ดี (Good Governance) ในหน่วยงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ หากหน่วยงานใดไม่มีการบริหารจัดการที่ดี หรือไม่มีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม โอกาสเสี่ยงที่อาจเกิดความผิดพลาดในการดำเนินงานของหน่วยงานก็อาจจะมีมากขึ้นด้วย โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การขาดระบบการควบคุมภายในที่ดี ขาดการประเมินความเสี่ยงและจัดกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ทำให้หน่วยงานไม่สามารถตรวจพบข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารระดับสูงซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและมาตรการการกำกับดูแลเพื่อการควบคุมประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงาน จึงควรจัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาถึงสภาพทั่วไปและแนวทางการบริหารการควบคุมภายใน และเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อที่จะได้ข้อมูลสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราชและ ทำให้ธุรกิจบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ
3. เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานอื่นๆ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการควบคุมภายในให้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารระบบการควบคุมภายในให้เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาสภาพทั่วไป แนวทางการบริหารการควบคุมภายใน เปรียบเทียบระดับความสำคัญของแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และ ประเภทของธุรกิจ และเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุม

ภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแนวทางการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช การศึกษานี้ได้ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในตามหลักการของ COSO ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและการประเมินผล

ตัวแปรที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัยดังนี้ คือ

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การบริหารการควบคุมภายในตามหลักการของ COSO ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและการประเมินผล

ขอบเขตประชากร

ขอบเขตประชากร ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 66 คน (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2560) สำหรับการวิจัยนี้ได้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด

1.5 สมมุติฐานการวิจัย

1. ธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการบริหารการควบคุมภายในแตกต่างกัน
2. ธุรกิจ SMEs ที่มีระยะเวลาดำเนินงานแตกต่างกันมีการบริหารการควบคุมภายในแตกต่างกัน
3. ธุรกิจ SMEs ที่มีทุนดำเนินงานแตกต่างกัน มีการบริหารการควบคุมภายในแตกต่างกัน
4. ธุรกิจ SMEs ที่มีประเภทของธุรกิจแตกต่างกัน มีการบริหารการควบคุมภายในแตกต่างกัน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ศึกษาได้ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายในตามหลักการของ COSO มาใช้เป็นกรอบในการวิจัยดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)
2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
4. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)
5. การติดตามและการประเมินผล (Monitoring and Evaluation)

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ระบบการควบคุมภายใน (Internal Control System) หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการบริหาร ผู้บริหารทุกระดับ และ พนักงานทุกคนกำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า หน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการเงินและบัญชี และด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง ผู้ที่คิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินธุรกิจ มีการวางแผน การบริหารจัดการการดำเนินงาน และการกำกับดูแล เพื่อบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินกิจการด้านการผลิต กิจการการค้า และกิจการบริการ ที่มีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน และมีสินทรัพย์ไม่เกิน 200 ล้านบาท

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยกำหนดตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการควบคุมภายใน

2.1.2 องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

2.1.3 แนวคิดการควบคุมภายในของบริษัทที่มีขนาดเล็ก

2.1.4 การพัฒนาระบบการควบคุมภายใน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการควบคุมภายใน

ในปี ค.ศ. 1992 คณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งเรียกว่า The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission (COSO) ได้ให้ความหมาย “การควบคุมภายใน” หมายถึง นโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กร เพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่ากิจการจะบรรลุเป้าหมาย ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ของการดำเนินงาน และการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ และ ศิลปะพร ศรีจันเพชร, 2557: 5-13)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2540: 1) ได้ให้ความหมาย “การควบคุมภายใน” หมายถึง กระบวนการ แผนการจัดองค์การ ระบบงาน และวิธีการซึ่งมีอยู่ภายในองค์กร รวมถึงการกระทำใดๆ โดยผู้บริหาร ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง

พะยอม สิงห์เสนห์ (2544: 6-2) ได้ให้ความหมาย “การควบคุมภายใน” หมายถึง นโยบายหรือวิธีการที่ได้วางไว้สำหรับปฏิบัติในกิจการเพื่อที่จะได้รับความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า กิจการจะสามารถดำเนินการให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการควบคุมภายในที่กิจการจัดให้มีขึ้นมีวัตถุประสงค์อันสำคัญดังต่อไปนี้

1. เพื่อดูแลรักษาทรัพย์สิน
2. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลทางบัญชี
3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน
4. เพื่อส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติของกิจการ รวมทั้งข้อกำหนดของกฎหมาย

สมพงษ์ พรอุปถัมภ์ (2551: 84) ได้ให้ความหมาย “การควบคุมภายใน” หมายถึง แผน วิธีการ และมาตรการต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารนำมาใช้ในกิจการ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปตามนโยบายที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและดูแลรักษาทรัพย์สินจากการทุจริตหรือการใช้งานอย่างไม่เหมาะสม เพื่อให้ข้อมูลทางบัญชีและการเงินเชื่อถือได้ และสามารถค้นพบข้อผิดพลาดได้ทันเวลา

ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง และคณะ (2549: 162) ได้ให้ความหมาย “การควบคุมภายใน” หมายถึง แผนการจัดองค์การ ระบบงาน และวิธีการที่มีอยู่ในองค์กร โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับ

1. ความถูกต้องเชื่อถือได้ และควมมีคุณภาพสมบูรณ์ของข้อมูล
2. การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ แผนงาน วิธีการตามแนวระเบียบ ข้อบังคับภายใต้กฎหมาย
3. การดูแล ป้องกัน ระวังรักษาสินทรัพย์ขององค์กร

4. การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้

จากความหมายของคำว่า “การควบคุมภายใน” ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า การควบคุมภายใน คือ นโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า หน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ประพันธ์ ศิริรัตน์อำรง และคณะ (2549: 162) ได้อธิบายปัจจัยที่มีส่วนช่วยให้การควบคุมภายใน มีบทบาทสำคัญมากขึ้นตามลำดับในวงการธุรกิจคือ

1. ความเจริญเติบโตของธุรกิจ ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถดูแลทุกสิ่งทุกอย่างได้ทั่วถึง และจำเป็นต้องอาศัยระบบการควบคุมภายในเป็นเครื่องมือสำคัญในการรายงานผลการควบคุม

2. ปริมาณสินทรัพย์ต่างๆ ในความรับผิดชอบมีอยู่มากมาย หรือกระจัดกระจาย ทำให้ยากต่อการที่จะดูแลมิให้สูญหายหรือเสียหาย จึงต้องอาศัยระบบการควบคุมภายในเข้าช่วยอย่างใกล้ชิด เพื่อสามารถทราบการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้ทันที่

3. ลักษณะงานธุรกิจบางประเภทมีโอกาสผิดพลาดได้ง่าย จึงจำเป็นต้องอาศัยระบบการควบคุมภายในช่วยให้ด้านการพิสูจน์ความถูกต้องเป็นช่วงๆ หรือระยะๆ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

4. ผู้สอบบัญชีภายนอกไม่อาจตรวจสอบโดยละเอียดสำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ภายในเวลาอันมีอยู่จำกัด ดังนั้น ถ้าธุรกิจมีการควบคุมภายในที่ดี ก็จะช่วยลดงานการตรวจสอบลงได้โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งเท่ากับว่า ธุรกิจจะประหยัดค่าใช้จ่ายในการสอบบัญชีลงด้วย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2540: 2-3) ได้อธิบายความสำคัญของการควบคุมภายในว่าเป็นเรื่องที่นักบริหารที่ประสบความสำเร็จจะไม่ละเลยไม่ให้ความสำคัญกับการควบคุมภายในไม่ได้เป็นอันขาด เพราะว่าการบริหารที่ปราศจากการควบคุมภายในที่มีความรัดกุมเพียงพอ ย่อมไม่อาจวางใจได้ว่าผลการดำเนินงานจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ผู้บริหารกำหนดไว้ ยิ่งไปกว่านั้นการขาดการควบคุมภายในที่ดีย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความเสียหายไม่ว่าจะเป็นความเสียหายในรูปแบบความ

สิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพยากร ความผิดพลาดหรือการกระทำอันเป็นการทุจริตของพนักงานหรือผู้บริหารได้เสมอ

2.1.2 องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

ระบบการควบคุมภายใน ประกอบด้วย กระบวนการ นโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กรเพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า กิจการจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย องค์ประกอบของการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO แบ่งออกเป็น 5 อย่างดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment) หมายรวมถึง นโยบาย วิธีการและวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้บริหารที่ต่อการควบคุมภายในของกิจการ เช่น ความซื่อสัตย์และจริยธรรมของผู้บริหาร ความรู้ความสามารถของผู้บริหาร ความมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการตรวจสอบ ปรัชญาในการทำงานของผู้บริหาร โครงสร้างการจ้างองค์กร การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ และนโยบายจัดการด้านบุคลากร

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) กิจการต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน เช่น พนักงานไม่มีประสิทธิภาพ การทุจริตในองค์กร และปัจจัยภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย คู่แข่งขัน อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้บริหารจึงต้องหามาตรการเพื่อจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว โดยการระบุถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง หลังจากนั้นจึงพัฒนาวิธีการเพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่สำคัญ อาจช่วยป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากการทุจริตและข้อผิดพลาดได้ในระดับหนึ่ง การบริหารสินค้าคงเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยป้องกันความเสี่ยงที่สินค้าคงเหลือมีมากเกินไป การทำสัญญาซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ช่วยป้องกันผลขาดทุนจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การวิเคราะห์และการอนุมัติการให้สินเชื่อ และมาตรการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้สูญ

3. กิจกรรมควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและวิธีการต่างๆที่จะสนับสนุนกิจกรรมที่จะป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้แก่ การแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม การอนุมัติรายการบัญชีและการปฏิบัติงาน การมีระบบเอกสารหลักฐานที่เหมาะสมเพียงพอ การควบคุมทรัพย์สินและบันทึกรายการข้อมูลต่างๆ และการตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยอิสระ

4. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) ระบบสารสนเทศและการสื่อสารของกิจการมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) กำหนดวิธีการบันทึกรายการที่เกิดขึ้น (2) จัดทำและรายงานผลของรายการดังกล่าว และ (3) กำหนดให้มีวิธีการควบคุมทรัพย์สินของกิจการ เช่น กิจการออกแบบระบบขาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าการส่งของทุกรายการได้บันทึกเป็นยอดขายของกิจการในจำนวนที่ถูกต้อง และในเวลาที่เหมาะสม

5. การติดตามผล (Monitoring) การติดตามผลระบบการควบคุมภายในช่วยให้ผู้บริหารมั่นใจว่านโยบายและวิธีการต่างๆที่กำหนดไว้มีการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามผลดังกล่าวทำได้โดยการจัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและติดตามผล และการตรวจสอบภายใน เป็นต้น

2.1.3 แนวคิดการควบคุมภายในของบริษัทขนาดเล็กกว่าบริษัทมหาชนจำกัด

ใน พ.ศ. The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission : COSO (โคโซ) ได้พัฒนาแนวความคิดฉบับใหม่สำหรับบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่าบริษัทมหาชนจำกัด คือ Internal Control over Financial Reporting – Guidance for Smaller Public Companies (ICFR-SPC) โดยอธิบายว่าเป็นฉบับต่อเนื่องจากฉบับ พ.ศ. 2535 (Internal Control – Integrated Framework) โดยไม่ได้เป็นฉบับเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขฉบับเดิม แต่เป็นแนวทางการควบคุมภายในที่มีรายละเอียดมากกว่าเดิม ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติในบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่าบริษัทมหาชนจำกัดได้ เนื่องจากบริษัทที่มีขนาดแตกต่างกันทำให้องค์ประกอบของการควบคุมภายในแตกต่างกันด้วย เช่น สภาพแวดล้อม การควบคุมของกิจการที่มีขนาดเล็กกว่าจะมีระดับชั้นของโครงสร้างองค์กรน้อยกว่ากิจการขนาดใหญ่ โดย

แต่ละตำแหน่งงานจะทำงานหลายอย่างมากกว่า และทำให้การแบ่งแยกหน้าที่ปฏิบัติได้ยากกว่าบริษัทขนาดใหญ่ เป็นต้น

องค์ประกอบและหลักการของ ICFR – SPC

ICFR – SPC ระบุถึงองค์ประกอบของการควบคุมภายในทั้ง 5 องค์ประกอบ และอธิบายหลักการ (Principle) ในแต่ละองค์ประกอบ พร้อมทั้งเหตุผลของหลักการดังกล่าวดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สภาพแวดล้อมการควบคุม

- หลักการที่ 1 ความซื่อสัตย์และจริยธรรม (Integrity and Ethical Values)
- หลักการที่ 2 คณะกรรมการ (Board of Directors)
- หลักการที่ 3 ปรัชญา และรูปแบบการทำงานของผู้บริหาร (Management's Philosophy and Operating Style)
- หลักการที่ 4 โครงสร้างการจัดองค์กร (Organizational Structure)
- หลักการที่ 5 ความสามารถด้านรายงานการเงิน (Financial Reporting Competencies)
- หลักการที่ 6 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility)
- หลักการที่ 7 ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources)

องค์ประกอบที่ 2 การประเมินความเสี่ยง

- หลักการที่ 8 วัตถุประสงค์ด้านรายงานการเงิน (Financial Reporting Objectives)
- หลักการที่ 9 ความเสี่ยงด้านรายงานการเงิน (Financial Reporting Risks)
- หลักการที่ 10 ความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud Risk)

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมควบคุม

- หลักการที่ 11 การผสมผสานกับการประเมินความเสี่ยง (Integration with Risk Assessment)
- หลักการที่ 12 การเลือกและพัฒนากิจกรรมควบคุม (Selection and Development of Control Activities)
- หลักการที่ 13 นโยบายและวิธีปฏิบัติ (Policies and Procedures)
- หลักการที่ 14 เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)

องค์ประกอบที่ 4 สารสนเทศและการสื่อสาร

หลักการที่ 15 สารสนเทศรายงานการเงิน (Financial Reporting Information)

หลักการที่ 16 สารสนเทศการควบคุมภายใน (Internal Control Information)

หลักการที่ 17 การสื่อสารภายใน (Internal Communication)

หลักการที่ 18 การสื่อสารภายนอก (External Communication)

องค์ประกอบที่ 5 การติดตามและการประเมินผล

หลักการที่ 19 การประเมินผลต่อเนื่องและแยกต่างหาก (Ongoing and Separate Evaluations)

หลักการที่ 20 การรายงานข้อบกพร่อง (Reporting Deficiencies)

ขอบเขตของการบังคับใช้ ICFR-SPC

ICFR-SPC เป็นแนวทางการควบคุมภายในแบบกว้าง โดยระบุว่าสามารถนำไปใช้กับบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่าบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่บริษัทที่มีสินทรัพย์หลายสิบล้านดอลลาร์สหรัฐและมีลูกจ้างหลายร้อยคน ลงมาจนถึงบริษัทที่มีสินทรัพย์หลักพันดอลลาร์สหรัฐและมีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคน ICFR-SPC ยังเป็นแนวทางการควบคุมภายในที่ใช้ได้กับธุรกิจทุกประเภท ทั้งธุรกิจผลิต การขาย การบริการ และรวมถึงกิจการที่ไม่หวังผลกำไร

สหราชอาณาจักรก็มีหน่วยงานต่าง ๆ ได้เห็นความสำคัญของการควบคุมภายในเช่นกัน เช่น The London Stock Exchange ได้กำหนดและเผยแพร่ The Combined Code of the Committee on Corporate Governance (The Code) ซึ่งใจความตอนหนึ่งระบุให้คณะกรรมการของบริษัทต้องสร้างให้มีการควบคุมภายในที่ดีเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับเงินลงทุนของผู้ถือหุ้นและสินทรัพย์ของบริษัท และต้องสอบทานความมีประสิทธิภาพของการควบคุมภายใน (ครอบคลุมการควบคุมภายในทั้งด้านการเงิน การดำเนินงาน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ และการบริหารความเสี่ยง) และรายงานต่อผู้ถือหุ้นอย่างน้อยปีละ

2.1.4 การพัฒนาระบบการควบคุมภายใน

ในการดำเนินธุรกิจทุกประเภท กิจการจะต้องยอมรับความจริงว่าทุกขั้นตอนของการดำเนินงานย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงต่อความเสียหายได้เสมอ ซึ่งอาจจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจและกลไกการบริหารงานภายในของกิจการนั้น ๆ ความเสียหายจำนวนเล็กน้อยถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่อาจจะเกิดขึ้นได้เสมอ ดังนั้น การจัดทำระบบการควบคุมภายในเพื่อป้องกัน หรือเพื่อช่วยลดความเสี่ยงต่อความเสียหายจึงเป็นกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งที่ฝ่ายบริหารจะต้องใช้ดุลยพินิจอย่างรอบคอบว่า เมื่อใดองค์กรของตนจำเป็นต้องจัดให้มีระบบการควบคุมภายในลักษณะใดชนิดใดขึ้นมา

ปัจจัยในการพิจารณาตัดสินใจให้มีระบบการควบคุมภายใน

ปัจจัยในการพิจารณาตัดสินใจให้มีระบบการควบคุมภายในอาจสรุปได้เป็น 3 ประการ คือ

1. โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงต่อความเสียหาย ผู้บริหารจะวิเคราะห์ว่ามีขั้นตอนการปฏิบัติงานใดบ้างที่มีโอกาสอาจจะเกิดความเสี่ยง การรั่วไหล หรือการทุจริตได้ง่ายและความถี่ของการเกิดความเสียหายดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด
2. ขนาดความรุนแรงของความเสียหาย ผู้บริหารจะพิจารณาว่า ความเสี่ยงต่อความเสียหายที่มีโอกาสเกิดขึ้นนั้น มีขนาดความรุนแรงเพียงใด ขนาดความเสียหายถ้าเป็นจำนวนเงินสูงหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ หรือเป็นเรื่องชื่อเสียงของกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมภายในที่ดีก็ย่อมจะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น
3. ค่าใช้จ่ายในการป้องกันหรือลดความเสี่ยง เมื่อใดที่ฝ่ายบริหารตัดสินใจให้มีระบบการควบคุมภายใน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะหรือประเภทใดก็ตาม กิจการจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นทันที ทั้ง ๆ ที่ประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดให้มีระบบการควบคุมภายในนั้นยังไม่อาจมองเห็นได้ เนื่องจากยังไม่มี ความเสียหายเกิดขึ้น การวิเคราะห์เพื่อหาความคุ้มค่าของจำนวนเงินที่จ่ายเพื่อจัดให้มีระบบการควบคุมภายในบางครั้ง

จึงเป็นเรื่องยากที่จะวัดได้ ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบโดยใช้ดุลยพินิจเป็นกรณี ๆ ไป และพิจารณาด้วยว่ากิจการมีความสามารถทางการเงินเพียงพอหรือไม่ที่จะรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ลักษณะของระบบการควบคุมภายในที่ดี

การควบคุมภายในของธุรกิจมักจะแตกต่างกันไปตามประเภทของการดำเนินธุรกิจ แต่โดยทั่วไปแล้วการควบคุมภายในที่ดีจะมีลักษณะที่เหมือนกัน ดังนี้

1. มีแผนจัดแบ่งส่วนงาน ซึ่งกำหนดความรับผิดชอบของงานด้านต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน โดยมีหลักสำคัญคือ การไม่ให้พนักงานคนใดคนหนึ่งคุมงานหรือปฏิบัติงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงคนเดียว ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการทุจริตได้ง่าย หรือหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นก็ไม่มีใครทราบหรือแก้ไขได้ทันเวลา ดังนั้น ในแผนจัดส่วนแบ่งส่วนงานจึงต้องแยกงานด้านปฏิบัติการดูแลทรัพย์สิน (Custodian) การอนุมัติรายการ (Authorization) การบันทึกบัญชี (Recording) และการตรวจสอบภายใน (Internal Auditing) (ถ้ามี) ให้เป็นอิสระจากกัน เพื่อให้มีการควบคุมสอบทานกันได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้มีการประสานงานที่ดีด้วย

2. มีระบบการควบคุมทางบัญชีที่ดี คือมีการอนุมัติรายการบัญชี คุมมือการบัญชี มีการควบคุมโดยงบประมาณและระบบต้นทุนที่เหมาะสม เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลทางบัญชีเป็นไปอย่างถูกต้องเรียบร้อย สามารถนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ได้ มีการใช้งบประมาณควบคุมการปฏิบัติงาน สำหรับเอกสารประกอบรายการบัญชีและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรมีหมายเลขเรียงลำดับกำกับไว้ล่วงหน้าเพื่อให้สามารถควบคุมได้และใช้เป็นหลักในการประมวลข้อมูลทางบัญชี

3. มีแนวทางปฏิบัติงานที่ดี โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานแต่ละตำแหน่งไว้อย่างครบถ้วนเป็นลายลักษณ์อักษร ตลอดจนวิธีปฏิบัติงาน การมอบหมายหน้าที่ และการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน การโต้แย้งหรือขัดความรับผิดชอบของพนักงาน

4. ใช้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับความรับผิดชอบ การใช้เจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสมนี้จะเริ่มตั้งแต่การรับสมัครบุคคลเข้าทำงาน การเลื่อนตำแหน่ง และการฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณสมบัติ

และประสบการณ์ที่เหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของผลสำเร็จของงาน เพราะกิจการอาจได้รับความเสียหายหากใช้เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ตรงกับงานที่มอบหมาย หรือหากใช้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติสูงกว่างานที่ทำการก็จะเป็นการสูญเสียและไม่ประหยัดค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน

เทคนิคการควบคุมภายใน

เทคนิคการควบคุมภายในที่พบเห็นบ่อย ๆ มีดังนี้

1. เทคนิคการควบคุมพื้นฐาน เช่น

- การให้หมายเลขเอกสารเรียงลำดับแก่รายการที่เกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด และมีการสอบทานภายหลังว่ารายการทุกรายที่ให้หมายเลขไว้ ได้รับการดำเนินการตั้งแต่ต้นจนครบทุกหมายเลขและในกรณีที่ต้องการให้ความผิดพลาดในการให้หมายเลขเกิดขึ้นน้อยที่สุด ควรใช้วิธีพิมพ์เลขที่เอกสารเรียงลำดับไว้ล่วงหน้า การตรวจสอบเอกสารชนิดหนึ่งกับเอกสารอีกชนิดในช่วงเวลาหนึ่ง การให้มีการอนุมัติก่อนดำเนินการ ซึ่งอาจแบ่งเป็นการอนุมัติทั่วไปและการอนุมัติแต่ละกรณี การควบคุมการเคลื่อนย้ายของทรัพย์สิน

- การตรวจสอบการคำนวณตัวเลข
- การทำบัญชีหรือทะเบียนคุม
- การพิสูจน์ของจริงและกรรมสิทธิ์ของทรัพย์สิน

2. เทคนิคการควบคุมสนับสนุน เช่น

- การแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนระหว่างหน่วยงานและบุคคล ตลอดจนการหมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่ในระยะเวลาที่เหมาะสม

- การดูแลรักษาทรัพย์สิน โดยการจำกัดการเข้าถึงทรัพย์สิน และการแบ่งแยกหน้าที่การเก็บรักษาทรัพย์สินกับการบันทึกบัญชีทรัพย์สินออกจากกัน

- การควบคุมทบทวนงาน โดยกำหนดให้มีการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยหัวหน้าอย่างเพียงพอ มีการอนุมัติเอกสารขั้นสุดท้ายก่อนการดำเนินการ และการสอบทานการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาที่ทำหน้าที่ควบคุมขั้นพื้นฐาน

3. เทคนิคการควบคุมอื่น

- การควบคุมคู่ หมายถึง การยอมให้มีการทำหน้าที่ซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้มีการควบคุมอย่างรัดกุมยิ่งขึ้น ซึ่งมักใช้กับกรณีการควบคุมการกระทำที่หากเกิดความผิดพลาดแล้วจะเป็นความเสียหายเป็นจำนวนมาก เช่น การกำหนดให้มีผู้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินของกิจการสองคนแทนที่จะเป็นเพียงบุคคลเดียว

- การเก็บรักษาดูแลร่วมกัน มักใช้กับสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง หรือง่ายต่อความสูญหาย เช่น เงินสด ซึ่งมักกำหนดให้มีการรวมการดูแลรักษาเงิน หรือกำหนดให้มีผู้รักษาอายุแฉตู้เงินรัยมากกว่า 1 คนโดยแยกเก็บรักษาอายุแฉกันคนละดอก และต้องใช้กุญแจทั้งสองดอกร่วมกันไขจึงจะสามารถเปิดตู้เงินรัยได้

- สิทธิการลาพักผ่อนของพนักงาน เป็นเทคนิคการควบคุมภายในที่ใช้เพื่อให้พนักงานได้ซ่อมแซมฟื้นฟูสุขภาพกายและใจ และในขณะเดียวกันก็ใช้เป็นเครื่องมือสอบทานการทำงานที่ผ่านมาของพนักงานผู้ลาพักผ่อนนั้น

- กิจกรรมภายนอกของพนักงานเป็นเครื่องมือที่กิจการใช้เพื่อให้ได้ใกล้ชิด และทราบคุณสมบัติและบุคลิกที่แท้จริงของพนักงาน ในการที่จะบรรจุแต่งตั้งพนักงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง

ข้อจำกัดของระบบการควบคุมภายใน

การควบคุมภายในเพียงแต่ให้ความมั่นใจพอสมควรว่า วัตถุประสงค์ขององค์กรได้บรรลุแล้วหรือไม่เท่านั้น แต่ไม่อาจให้หลักประกันว่าการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบันทึกบัญชีถูกต้องสมบูรณ์ตลอดจนการทุจริตหรือข้อผิดพลาดจะค้นพบและป้องกันได้ ทั้งนี้เนื่องจากการควบคุมภายในมีข้อจำกัดต่าง ๆ ดังนี้

1. ความต้องการของฝ่ายบริหารโดยทั่ว ๆ ไป จะให้มีการควบคุมที่คุ้มค่าใช้จ่าย กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายในการควบคุมต้องไม่สูงกว่าค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่มีการควบคุม
2. การควบคุมส่วนใหญ่มีไว้สำหรับรายการ ซึ่งคาดไว้ว่าจะเกิดขึ้นตามปกติทั่วไปในการดำเนินงานของกิจการ
3. ความผิดพลาดอาจเกิดจากความประมาทเลินเล่อ ความไม่เอาใจใส่ การใช้วิจารณ์ญาณผิดพลาด หรือความไม่เข้าใจคำสั่งของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. ผู้ทุจริตอาจร่วมมือกับบุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในเพื่อหลีกเลี่ยงการควบคุมที่มีอยู่
5. ผู้รับผิดชอบหรือบุคคลอาจไม่ปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายใน หรือมีการละเว้นการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
6. วิธีการควบคุมภายในที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอ หรือไม่เหมาะสม เนื่องจากสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป

สรุป ระบบการควบคุมภายใน หมายถึง นโยบายหรือวิธีปฏิบัติ ซึ่งผู้บริหารกำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการดำเนินงาน ด้านการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ องค์ประกอบของการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ สภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้กำหนดความหมายของวิสาหกิจ หมายความว่า กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่

วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วจำนวนที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง ดังนี้

วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
2. กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
3. กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินยี่สิบห้าคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
4. กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสิบห้าคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินสามสิบล้านบาท

วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท
2. กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท
3. กิจการค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่ายี่สิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท
4. กิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินสามสิบ หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าสามสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหกสิบล้านบาท

ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อมแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางแต่

มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยมูลค่าสินทรัพย์ถาวรให้พิจารณาจากมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้ทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี หรืองบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว

การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตามที่ระบุในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้แก่ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์การเอกชน โดยกิจการ SMEs ที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้การสนับสนุนและส่งเสริม จะครอบคลุมเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ และกิจการค้าส่งและค้าปลีก โดยความหมายของแต่ละกิจการ มีดังนี้

กิจการผลิตสินค้า หมายความครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภทโดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือ การเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

กิจการการบริการ หมายความครอบคลุมถึง การศึกษา การสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหาร การให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล

บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

กิจการค้าปลีกและค้าส่ง หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้งานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบัน ผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภคหรือการใช้ประโยชน์ เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึง การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถานีบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

รูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรมสรรพากร ประมวลรัษฎากรไม่ได้มีคำนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ว่ามีลักษณะอย่างไร แต่ได้อาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมธุรกิจ SMEs เช่นลดอัตราภาษีเงินได้ ยกเว้นภาษีเงินได้ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง เป็นต้น

ลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 และตามประมวลรัษฎากรสรุปได้ดังนี้ (ข้อมูลกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก กรมสรรพากร ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2559, ออนไลน์)

ตารางที่ 3 ลักษณะธุรกิจ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.

2543

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 50	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางหรือมีจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าว่าเป็นเกณฑ์พิจารณา

ตารางที่ 4 ลักษณะธุรกิจ SMEs ที่กรมสรรพากรอาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรออกกฎหมาย เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยมีหลักเกณฑ์ลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

ลำดับที่	ลักษณะ
1	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท
2	เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาทและจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน
3	เป็นกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปีหรือต่อรอบระยะเวลาบัญชีได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจะกำหนดหลักเกณฑ์ธุรกิจ SMEs ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ในการให้สิทธิประโยชน์นั้น ๆ เช่น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและให้บริการไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อรอบระยะเวลาบัญชี จะได้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 300,000 บาทแรก หรือบริษัทฯ ที่มีแรงงานไม่เกิน 200 คน จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคา ในอัตราเร่ง เป็นต้น

รายได้จากการขายสินค้าและให้บริการไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อรอบระยะเวลาบัญชี มีผลบังคับใช้ในรอบระยะเวลาบัญชี ปี 2555

การประกอบธุรกิจ SMEs อาจจะทำตั้งแต่คนเดียวขึ้นไป หรือหากมีหุ้นส่วนร่วมกันหลายคน มักจัดตั้งในรูปแบบของนิติบุคคล โดยมีรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกัน ปรากฏดังตารางสรุป

ตารางที่ 5 สรุปรูปแบบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลำดับที่	รูปแบบ	ลักษณะ
1	บุคคลธรรมดา	บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 15)
2	คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
3	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
4	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันโดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียน เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
5	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันหุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดและไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ลำดับที่	รูปแบบ	ลักษณะ
6	บริษัทจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นรับผิดชอบในหนี้ต่าง ๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุนและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
7	วิสาหกิจชุมชน	กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการหรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าวเพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัวชุมชนและระหว่างชุมชน โดยมีการยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนชุมชน 2548 กับกรมส่งเสริมการเกษตร

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลนันท์ ก้วพิสมัย (2549) ได้ศึกษาการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการบริหารการควบคุมภายในของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการธุรกิจ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 180 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวม และรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก และผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนพนักงาน ระยะเวลา

ดำเนินงาน และทุนดำเนินงานแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน และผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ที่มีประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวม ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผลแตกต่างกัน ($P < 0.05$)

อรลักษณ์ วิชัยธรรม (2549) ได้ศึกษาการบริหารระบบการควบคุมภายในของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้ 1. เพื่อศึกษาระบบการบริหารการควบคุมภายในของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารระบบการควบคุมภายในของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่มีจำนวนสินทรัพย์รวม จำนวนสมาชิกกองทุน ประเภทกองทุน และระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากเหรียญกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 180 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่าเหรียญกองทุนมีความเห็นเกี่ยวกับการมีระบบการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก และเหรียญที่มีระยะเวลาดำเนินงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน เหรียญกองทุนที่มีสินทรัพย์รวม จำนวนสมาชิกกองทุน และ ประเภทของกองทุนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการควบคุมภายใน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

สรินยา สุภัทรานนท์ และ ยุพิน มีใจเจริญ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักปฏิบัติงานทางการเงินบัญชีและการควบคุมภายในของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก พ.ศ. 2552 วัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการนำหลักปฏิบัติทางการเงินบัญชีและการควบคุมภายในมาใช้ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้หลักปฏิบัติทางการเงินบัญชีและการควบคุมภายในของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก และ 3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักปฏิบัติทางการเงินบัญชีและการควบคุมภายในมาใช้ของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการใช้แบบสอบถามจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 56 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ Pearson Chi-square ผลการศึกษาพบว่า ผู้จัดทำบัญชีของกลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. มีตำแหน่งในกลุ่มคือประธานกลุ่ม ส่วนใหญ่มีการบันทึกบัญชี มีการตรวจนับสินค้าคงเหลือ มีการบันทึกรายรับรายจ่ายรายการสินค้า มีการตรวจการจัดทำบัญชี และมีการจัดทำรายงานทางการเงินประจำปี โดยส่วนใหญ่จะใช้ใบเสร็จรับเงินเป็นเอกสารในการบันทึกบัญชีของกลุ่ม และสมุดบัญชีที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสมุดบัญชีรายรับ-รายจ่าย จะบันทึกทุกครั้งที่มีรายการเกิดขึ้น และจะรวมยอดรายรับ-รายจ่ายทุกเดือน ในการเบิกจ่ายเงินของกลุ่มจะเปิดบัญชีกับธนาคาร และมีผู้มีอำนาจสั่งจ่ายลงนาม 2 คนจาก 3 คน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน หรือ เภรัญญิก ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีส่วนใหญ่ คือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชี และจะขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และข้อเสนอแนะ คือ ควรจะมีการจัดอบรมให้กับผู้จัดทำบัญชีของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการบันทึกบัญชีอย่างง่าย เพื่อให้ผู้จัดทำบัญชีเข้าใจพื้นฐานและไม่รู้สึกว่าการทำบัญชีเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก

นพวรรณ พุติตระกูล (2544) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดด้านการควบคุมภายในของ COSO และระบบการควบคุมภายในของธนาคารออมสิน วัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบของการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์จากพนักงานธนาคารออมสินสาขาแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ระบบการควบคุมภายในของธนาคารออมสินมีความคล้ายคลึงกันในแต่ละองค์ประกอบ แต่จะมีความแตกต่างในปัจจัยย่อยของแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ ธนาคารออมสินไม่มีวิธีการในการสร้างบรรยากาศในการควบคุมภายในที่ชัดเจน หรือมาตรการสร้างความเข้าใจให้บุคลากรมีจิตสำนึกที่ดีในการควบคุม รวมถึงการขาดแคลนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีของสำนักงานสาขา ซึ่งบุคลากรที่มีอยู่ไม่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับปริมาณงาน และความซับซ้อนของกิจกรรมและระบบงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ธนาคารไม่มีการกำหนดวิธีการในการประเมินผลกระทบที่มีต่อการปฏิบัติงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง โยกย้าย รวมถึงการปรับโครงสร้างขององค์กร ด้านกิจกรรมการควบคุมไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ยกเว้นการที่ธนาคารยังไม่ได้มีการนำเครื่องมือประเมินผลที่ทันสมัยมาใช้ ด้านสารสนเทศและการสื่อสารพบว่า ธนาคารมีระบบเครือข่ายสื่อสารภายในองค์กรมาใช้เพื่อให้เกิดการสื่อสารทั่วถึงทั้งองค์กร ทั้งสองทาง คือ การสื่อสารจากข้างล่างขึ้นข้างบน และ การสื่อสารจากข้างบนสู่ข้างล่าง ทำให้พนักงานสามารถเสนอความคิดเห็นไปยังผู้บริหารได้โดยตรง และยังมี การแต่งตั้งพนักงานที่ทำหน้าที่รับเรื่องราวเกี่ยวกับความไม่สุจริตโดยตรงและไม่ต้องผ่านผู้บังคับบัญชาเป็นลำดับขั้น และด้านการติดตามและประเมินผลพบว่า แนวทางปฏิบัติของธนาคารมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของ COSO แต่การตรวจสอบแต่ละครั้งจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานประจำวันของพนักงาน

นพวรรณ นงนุช (2551) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายใน ในภาคราชการของจังหวัดสมุทรสาคร โดยประชากรในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 68 คน โดยการสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t-test, F-test และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการติดตามประเมินผล ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม และด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ตามลำดับ 2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านประเมินความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 3. การเปรียบเทียบการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการ ตามความแตกต่างของปัจจัยด้านองค์กร พบว่า ระดับบริหารราชการแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวมไม่แตกต่างกัน จำนวนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการ โดยรวมไม่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านสารสนเทศและการสื่อสารที่แตกต่างกัน และหน่วยงานได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวมแตกต่างกันทุกด้าน 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวม กับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายใน โดยรวม พบว่า การให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม และด้านสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์กับปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายในภาคราชการไปในทิศทางตรงกันข้าม แสดงให้เห็นว่า หากผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวมมาก ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม และด้านสารสนเทศและการสื่อสารจะมีน้อย ส่วนด้านการติดตามประเมินผลมี

ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแสดงให้เห็นว่าหากผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารการควบคุมภายในภาคราชการโดยรวมมาก ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายในด้านการติดตามประเมินผลจะมีมาก และ 5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามพบว่า โดยรวมหน่วยงานยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบ 5 ด้านของระบบการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO ซึ่งนำไปสู่ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายในภาคราชการ

กุสุมา โสเชียว (2549) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายในและสภาพแวดล้อมธุรกิจที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชี โดยมีวัตถุประสงค์งานวิจัยดังนี้ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 2. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 3. เพื่อศึกษาคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 5. เพื่อศึกษาผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยที่มีกลุ่มอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานแตกต่างกัน 7. เพื่อเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยที่มีกลุ่มอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงานแตกต่างกัน 8. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประชากร ได้แก่ นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย จำนวน 465 บริษัท โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักบัญชี จำนวน 209 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติเชิงพรรณนา F-test สหสัมพันธ์หุคูณ และการวิเคราะห์ความถดถอยหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า นักบัญชีบริษัทจดทะเบียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการควบคุม ภายใน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม และด้านการติดตามและประเมินผล นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการควบคุมภายในโดยรวม ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศ และการสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผลแตกต่างกัน นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกัน และนักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการควบคุมภายในโดยรวม ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมธุรกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี แตกต่าง กัน และนักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีสภาพแวดล้อมธุรกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีกลุ่ม อุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ มีคุณภาพของ มูลทางการบัญชีโดยรวม ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้แตกต่างกัน นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการมีคุณภาพของมูลทางการบัญชีโดยรวม ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ แตกต่างกัน นักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการมีคุณภาพของมูลทางการบัญชีโดยรวม และด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแตกต่างกัน และนักบัญชีบริษัทจดทะเบียนที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีคุณภาพของ มูลทางการบัญชี ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายใน พบว่า

1. ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง มีความสัมพันธ์และผลกระทบ เชิงบวกกับคุณภาพของมูลทางการบัญชี ด้านความเข้าใจได้และ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 2. ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านกิจกรรมการควบคุม มีความสัมพันธ์และผลกระทบ เชิงบวกกับคุณภาพของมูลทางการบัญชี ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และ 3. ประสิทธิภาพ การควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพของมูลทางการบัญชีโดยรวม ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 66 คน (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2560) สำหรับการวิจัยนี้ได้ศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัย และแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการควบคุมภายในเพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือในงานวิจัย

2. พัฒนาเครื่องมือสำหรับใช้ในงานวิจัยตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยพิจารณาถึงรายละเอียดที่ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และประโยชน์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีคำถามจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีคำถามจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย จำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ

ตอนที่ 3 ระดับการปฏิบัติของบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม จำนวน 7 ข้อ ด้านการประเมินความเสี่ยง จำนวน 6 ข้อ ด้านกิจกรรมการควบคุม จำนวน 7 ข้อ ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 7 ข้อ และด้านการติดตามและการประเมินผล จำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนระดับ 5 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง ระดับปฏิบัติที่น้อยที่สุด

การแปลความหมายใช้หลักเกณฑ์การแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 103)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการจัดระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 5 ข้อ

3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขข้อมูล

4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยทำการสำรวจโดยแจกแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 66 แห่ง ด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องแลสมบูรณ์จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

4. นำแบบสอบถามมาบันทึกสรุทส์และทำการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. ดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายใน ตามประเด็นที่ศึกษา และนำมาสรุปแบบความเรียง

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นไปตามลำดับวัตถุประสงค์ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ และการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสภาพทั่วไปของธุรกิจ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบ t-test และ การทดสอบ F-test
3. การหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายใน ตามประเด็นที่ศึกษา และนำมาสรุปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) การศึกษานี้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามลำดับวัตถุประสงค์ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ และการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.2 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ

4.3 ผลการหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ และผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.1.1 – 4.1.10

ตารางที่ 4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	28	42.4
หญิง	38	57.6
รวม	66	100.0
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	2	3.0
25 - 35 ปี	28	42.4
36 - 45 ปี	18	27.3
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	18	27.3
รวม	66	100.0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	18	27.3
สมรส	46	69.7
หม้าย/หย่า/แยก/ร้าง	2	3.0
รวม	66	100.0
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	36	54.5
ปริญญาตรี	26	39.4
สูงกว่าปริญญาตรี	4	6.1
รวม	66	100.0

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 66 คนพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 เพศชายจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 มีสถานภาพสมรสจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 โสด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 หม้าย/หย่า/แยก/ร้างจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 3 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 ปริญญาตรีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตารางที่ 4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทธุรกิจ		
กิจการผลิตสินค้า	4	6.1
กิจการให้บริการ	49	74.2
กิจการค้าส่ง	5	7.6
กิจการค้าปลีก	8	12.1
รวม	66	100.0
2. จำนวนพนักงาน		
กิจการผลิตสินค้ามีพนักงาน ไม่เกิน 50 คน	3	4.5
กิจการผลิตสินค้ามีพนักงาน เกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	1	1.5
กิจการให้บริการมีพนักงาน ไม่เกิน 50 คน	48	72.7
กิจการให้บริการมีพนักงาน เกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	1	1.5
กิจการค้าส่งมีพนักงาน ไม่เกิน 25 คน	5	7.6
กิจการค้าส่งมีพนักงาน เกินกว่า 25 คน แต่ไม่เกิน 50 คน	-	-
กิจการค้าปลีกมีพนักงาน ไม่เกิน 25 คน	8	12.1
กิจการค้าปลีกมีพนักงาน เกินกว่า 25 คน แต่ไม่เกิน 30 คน	-	-
รวม	66	100.0

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ทุนดำเนินงาน		
กิจการผลิตสินค้ามีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท	3	4.5
กิจการผลิตสินค้ามีมูลค่าสินทรัพย์ถาวร เกินกว่า 50 ล้านบาท	1	1.5
กิจการให้บริการมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท	48	72.7
กิจการให้บริการมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวร เกินกว่า 50 ล้านบาท	1	1.5
กิจการค้าส่งมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท	5	7.6
กิจการค้าส่งมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวร เกินกว่า 50 ล้านบาท	-	-
กิจการค้าปลีกมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท	8	12.1
กิจการค้าปลีกมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวร เกินกว่า 30 ล้านบาท	-	-
รวม	66	100.0

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 66 ธุรกิจ พบว่าส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทกิจการให้บริการ มีจำนวน 49 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 74.2 กิจการค้าปลีก จำนวน 8 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.1 กิจการค้าส่งจำนวน 5 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.6 และ กิจการผลิตสินค้าจำนวน 4 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.1 เป็นกิจการผลิตสินค้ามีพนักงาน ไม่เกิน 50 คน จำนวน 3 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.5 กิจการผลิตสินค้ามีพนักงาน เกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน จำนวน 1 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.5 กิจการให้บริการมีพนักงาน ไม่เกิน 50 คน มีจำนวน 48 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 72.7 กิจการให้บริการมีพนักงาน เกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน มีจำนวน 1 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.5 กิจการค้าส่งมีพนักงาน ไม่เกิน 25 คน จำนวน 5 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.6 กิจการค้าปลีกมีพนักงาน ไม่เกิน 25 คน จำนวน 8 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีระยะเวลาดำเนินงาน 5 – 10 ปี จำนวน 25 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 37.9 มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 19 ธุรกิจ คิด

เป็นร้อยละ 28.8 ระยะเวลาดำเนินงาน 11 – 15 ปี จำนวน 13 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 19.7 และ ระยะเวลาดำเนินงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 9 ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.6

ตารางที่ 4.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช

ประเภทธุรกิจ	ธุรกิจขนาดย่อม		ธุรกิจขนาดกลาง	
	การจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร	การจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร
1. กิจการผลิตสินค้า	3	3	1	1
2. กิจการให้บริการ	48	48	1	1
3. กิจการค้าส่ง	5	5	-	-
4. กิจการค้าปลีก	8	8	-	-
จำนวน	64	64	2	2
ร้อยละ	96.97		3.03	

จากการศึกษาลักษณะของธุรกิจ SMEs จำนวน 66 แห่งในเขตอำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 66 ธุรกิจ สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้ กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีก เมื่อพิจารณาจากการจ้างงาน และ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร ส่วนใหญ่เป็น ธุรกิจขนาดย่อม มีจำนวน 64 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 96.97 และเป็นธุรกิจขนาดกลางจำนวน 2 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตารางที่ 4.1.4 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

การบริหารการควบคุมภายใน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	4.11	0.65	มาก
2. ด้านการประเมินความเสี่ยง	3.97	0.65	มาก
3. ด้านกิจกรรมการควบคุม	4.11	0.64	มาก
4. ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	3.95	0.71	มาก
5. ด้านการติดตามและการประเมินผล	4.05	0.63	มาก
รวม	4.04	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.1.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านกิจกรรมการควบคุม มีระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในมากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.11 และ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านการติดตามและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านการประเมินความเสี่ยงมีค่าเฉลี่ย 3.97 และด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารมีค่าเฉลี่ย 3.95 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.5 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม

การบริหารการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
1. กิจการมีนโยบาย วิธีปฏิบัติในเรื่องความซื่อสัตย์และจรรยาบรรณที่ชัดเจน และเผยแพร่ให้พนักงานได้ศึกษาและปฏิบัติตาม	4.48	0.64	มาก
2. กิจการมีการกำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน และแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบ	4.26	0.69	มาก
3. กิจการมีการกำหนดโครงสร้างองค์กร สายงานการบังคับบัญชา อำนาจในการดำเนินการ/อนุมัติ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่ชัดเจน	4.29	0.65	มาก
4. กิจการมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นได้อย่างเหมาะสม	3.97	0.86	มาก
5. กิจการมีการสร้างทัศนคติให้พนักงานเห็นถึงความสำคัญของหน้าที่	4.24	0.70	มาก
6. กิจการมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน	3.88	0.90	มาก
7. กิจการมีมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลตอบแทนที่เป็นธรรมต่อพนักงาน	4.02	0.81	มาก

8. กิจการจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร	3.77	1.03	มาก
โดยรวม	4.11	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.1.5 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม พบว่า ธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ กิจการมีนโยบาย วิธีปฏิบัติในเรื่องความซื่อสัตย์และจริยธรรมที่ชัดเจน และเผยแพร่ให้พนักงานได้ศึกษาและปฏิบัติตามมากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.48 กิจการมีการกำหนดโครงสร้างองค์กร สายงานการบังคับบัญชา อำนาจในการดำเนินการ/อนุมัติ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.29 กิจการมีการกำหนดนโยบายระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน และแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบมีค่าเฉลี่ย 4.26 กิจการมีการสร้างทัศนคติให้พนักงานเห็นถึงความสำคัญของหน้าที่ 4.24 กิจการมีมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลตอบแทนที่เป็นธรรมต่อพนักงานมีค่าเฉลี่ย 4.02 กิจการมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นไว้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.97 กิจการมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย 3.88 และกิจการจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร มีค่าเฉลี่ย 3.77 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.6 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการประเมินความเสี่ยง

การบริหารการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยง	\bar{X}	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
1. กิจการมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ที่สามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน	4.18	0.70	มาก
2. กิจการมีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน	3.98	0.71	มาก
3. กิจการมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุวิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก	3.82	0.94	มาก
4. กิจการสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง	3.80	0.86	มาก
5. กิจการมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบเกี่ยวกับวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง	4.00	0.82	มาก
6. กิจการมีการติดตามผลการปฏิบัติตามวิธีการควบคุมที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง	4.03	0.74	มาก
7. ฝ่ายบริหารมีการทบทวนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงและปรับเปลี่ยนการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสียหายที่เปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.74	มาก
โดยรวม	3.97	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.1.6 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขอนแก่น จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการประเมินความเสี่ยง พบว่า ธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ กิจกรรมมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนกงาน ที่สามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.18 กิจกรรมมีการติดตามผลการปฏิบัติตามวิธีการควบคุมที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 4.03 ฝ่ายบริหารมีการทบทวนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงและปรับเปลี่ยนการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.00 กิจกรรมมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบเกี่ยวกับวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 4.00 กิจกรรมมีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนกงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน มีค่าเฉลี่ย 3.98 กิจกรรมมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก มีค่าเฉลี่ย 3.82 และกิจกรรมสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุม เพื่อ ป้องกัน หรือ ลด ความ เสี่ยง มี ค่า เฉลี่ย 3.80 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.7 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการควบคุม

การบริหารการควบคุมภายในด้านกิจกรรมการควบคุม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
1. กิจการมีวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความเสี่ยง	4.09	0.78	มาก
2. กิจการมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม	4.12	0.75	มาก
3. กิจการมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	4.14	0.78	มาก
4. กิจการมีมาตรการป้องกันและดูแลทรัพย์สินอย่างรัดกุมและเพียงพอ	4.18	0.78	มาก
5. กิจการมีการติดตามผลสำเร็จเปรียบเทียบกับเป้าหมายตามแผนของกิจการ	4.15	0.73	มาก
6. กิจการมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน	4.00	0.78	มาก
โดยรวม	4.11	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.1.7 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการควบคุม พบว่า ธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในด้านกิจกรรมการควบคุมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ กิจกรรมมีมาตรการป้องกันและดูแลทรัพย์สินอย่างรัดกุมและเพียงพอ มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.18 กิจกรรมมีการติดตามผลสำเร็จเปรียบเทียบกับเป้าหมายตามแผน ของกิจการ มีค่าเฉลี่ย 4.15 กิจกรรมมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละ ระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ย 4.14 กิจกรรมมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบ และเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม มีค่าเฉลี่ย 4.12 กิจกรรมมีวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 4.09 และกิจกรรมมีมาตรการติดตาม และ ตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน มี ค่าเฉลี่ย 4.00 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.8 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

การบริหารการควบคุมภายในด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
1. กิจกรรมมีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารและตัดสินใจที่มี ประสิทธิภาพ	4.06	0.86	มาก
2. กิจกรรมมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการ ดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้ อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน	3.89	0.88	มาก

การบริหารการควบคุมภายในด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
3. กิจการมีระบบการรายงานข้อมูลที่เป็นจากภายในและภายนอก อย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล	3.95	0.83	มาก
4. กิจการมีการสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ นโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติของหน่วยงาน และบทบาทหน้าที่ของตน เกี่ยวกับการควบคุมภายในอย่างสม่ำเสมอ	3.95	0.69	มาก
5. กิจการจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และ ภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการ ปรับปรุงการดำเนินงาน	3.86	0.84	มาก
โดยรวม	3.95	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.1.8 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอหนอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า ธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้กิจการมีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารและตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.06 กิจการมีการสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติของหน่วยงาน และบทบาทหน้าที่ของตนเกี่ยวกับการควบคุมภายในอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.95 กิจการมีระบบการรายงานข้อมูลที่เป็นจากภายในและภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล มีค่าเฉลี่ย 3.95 กิจการมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อ

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.89 และกิจการจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.9 ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการติดตามและการประเมินผล

การบริหารการควบคุมภายในด้านการติดตามและการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
1. กิจการมีการติดตามผลการดำเนินงานระหว่างการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	4.18	0.72	มาก
2. กิจการมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันกาลหากพบว่ามีข้อบกพร่องจากการปฏิบัติงานหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน	4.23	0.67	มาก
3. กิจการมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน	4.15	0.71	มาก
4. กิจการมีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.06	0.70	มาก
5. กิจการมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.62	1.05	มาก
โดยรวม	4.05	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.1.9 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการติดตามและการประเมินผลพบว่า ธุรกิจ SMEs มีระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในด้านการติดตามและการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้กิจการมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันกาลหากพบว่ามีข้อบกพร่องจากการปฏิบัติงานหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.23 กิจการมีการติดตามผลการดำเนินงานระหว่างการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.18 กิจการมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.15 กิจการมีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีค่าเฉลี่ย 4.06 และกิจการมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.62 รองลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.10 การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน

การบริหารการควบคุมภายใน	จำนวนพนักงาน	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig.
1. ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.10	0.66	64	-3.528	0.70
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.63	0.18	2		
2. ด้านการประเมินความเสี่ยง	ธุรกิจขนาดย่อม	3.96	0.65	64	-7.613	0.00*
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.57	0.00	2		
3. ด้านกิจกรรมการควบคุม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.10	0.64	64	-3.084	0.13
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.67	0.24	2		
4. ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	ธุรกิจขนาดย่อม	3.95	0.71	64	0.359	0.78
	ธุรกิจขนาดกลาง	3.70	0.99	2		
5. ด้านการติดตามประเมินผล	ธุรกิจขนาดย่อม	4.05	0.64	64	0.302	0.81
	ธุรกิจขนาดกลาง	3.90	0.71	2		
โดยรวม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.03	0.60	64	-1.330	0.36
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.29	0.26	2		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.1.10 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน พบว่าธุรกิจที่จำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

4.2 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของ ธุรกิจวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และ F-test แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.2.1 – 4.2.3

ตารางที่ 4.2.1 การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ใน อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน

การบริหารการควบคุมภายใน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.481	1.160	2.973	0.038*
	ภายในกลุ่ม	62	24.198	0.390		
2. ด้านการประเมินความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.947	0.982	2.518	0.066
	ภายในกลุ่ม	62	24.192	0.390		
3. ด้านกิจกรรมการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.003	0.334	0.811	0.493
	ภายในกลุ่ม	62	25.562	0.412		
4. ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	5.730	1.910	4.316	0.008*
	ภายในกลุ่ม	62	27.434	0.442		
5. ด้านการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	3.660	1.220	3.385	0.024*
	ภายในกลุ่ม	22	22.345	0.360		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.673	0.891	2.717	0.052
	ภายในกลุ่ม	62	20.332	0.328		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2.1 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน พบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่ต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่ต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยอมรับสมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 4.2.2 การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ใน
อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามทุนดำเนินงาน

การบริหารการควบคุมภายใน	จำนวนพนักงาน	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig.
1. ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.10	0.66	64	-3.528	0.70
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.62	0.18	2		
2. ด้านการประเมินความเสี่ยง	ธุรกิจขนาดย่อม	3.96	0.65	64	-7.613	0.00*
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.57	0.00	2		
3. ด้านกิจกรรมการควบคุม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.10	0.64	64	-3.084	0.13
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.67	0.24	2		
4. ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	ธุรกิจขนาดย่อม	3.95	0.71	64	0.359	0.78
	ธุรกิจขนาดกลาง	3.70	0.99	2		
5. ด้านการติดตามประเมินผล	ธุรกิจขนาดย่อม	4.05	0.64	64	0.302	0.81
	ธุรกิจขนาดกลาง	3.90	0.71	2		
โดยรวม	ธุรกิจขนาดย่อม	4.03	0.60	64	-1.330	0.36
	ธุรกิจขนาดกลาง	4.29	0.26	2		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามทุนดำเนินงาน พบว่าธุรกิจที่ทุนดำเนินงาน ที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ

บริหารการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยอมรับสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 4.3.3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

การบริหารการควบคุมภายใน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.294	0.431	1.013	0.393
	ภายในกลุ่ม	62	26.385	0.426		
2. ด้านการประเมินความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.999	0.400	0.955	0.420
	ภายในกลุ่ม	62	25.940	0.418		
3. ด้านกิจกรรมการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.986	0.329	0.796	0.501
	ภายในกลุ่ม	62	25.579	0.413		
4. ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.296	0.099	0.186	0.906
	ภายในกลุ่ม	62	32.868	0.530		
5. ด้านการติดตามประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.039	0.013	0.031	0.993
	ภายในกลุ่ม	62	25.966	0.419		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.422	0.141	0.386	0.763
	ภายในกลุ่ม	62	22.584	0.364		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามประเภทของธุรกิจ พบว่าประเภทของธุรกิจที่ต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง และปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

4.3 แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและควรพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม กิจการควรมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นไว้อย่างเหมาะสม ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน และกิจการควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร

ด้านการประเมินความเสี่ยง กิจการควรกำหนดให้มีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน ควรมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และกิจการควรสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง

ด้านกิจกรรมการควบคุม กิจการควรมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม ควรกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการ

ประเมินความ และควรมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน

ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร กิจกรรมควรมีระบบการรายงานข้อมูลที่จำเป็นจากภายใน และภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล ควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน และกิจกรรมควรจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน

ด้านการติดตามและประเมินผล กิจกรรมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตาม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และกิจกรรมมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและการบริหารการควบคุมภายใน เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจจำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ และ เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) พัฒนาตามกรอบแนวคิดที่กำหนด แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคำถามจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย จำนวนพนักงาน ระยะเวลาดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ และตอนที่ 3 ระดับการปฏิบัติของบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม จำนวน 7 ข้อ ด้านการประเมินความเสี่ยง จำนวน 6 ข้อ ด้านกิจกรรมการควบคุม จำนวน 7 ข้อ ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 7 ข้อ และด้านการติดตามและการประเมินผล จำนวน 8 ข้อ และการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นไปตามลำดับวัตถุประสงค์ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจ และการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสภาพทั่วไปของธุรกิจ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบ

t-test และ การทดสอบ F-test และ การหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายใน ของธุรกิจ SMEs ในอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อหาแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายใน ตามประเด็นที่ศึกษา และ นำมาสรุปแบบความเรียง สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปและการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จากผลการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 66 คนพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรส และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ลักษณะของการดำเนินงานธุรกิจ ส่วนใหญ่ เป็นกิจการให้บริการ และเป็นธุรกิจขนาดเล็ก (พิจารณาจากการทำงาน และ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร) ธุรกิจ มีระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไป น้อย ได้ดังนี้ ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการติดตามและการ ประเมินผล ด้านการประเมินความเสี่ยง และด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

2. การเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจจำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลา ดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจที่จำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีระดับการ ปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในไม่แตกต่างกัน (ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1) ธุรกิจที่ระยะเวลา ดำเนินงานที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ บริหารการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และด้าน การติดตามประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ยอมรับสมมติฐานที่ 2) ธุรกิจ

ที่ทุนดำเนินงาน ที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ยอมรับสมมติฐานที่ 3) และ**ประเภทของธุรกิจ**ที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง (ปฏิเสธสมมติฐานที่ 4)

3. แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราชมีรายละเอียดดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม กิจการควรมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นไว้อย่างเหมาะสม ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน และกิจการควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายในหรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร ด้านการประเมินความเสี่ยง กิจการควรกำหนดให้มีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงาน ทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน ควรมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และกิจการควรสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม กิจการควรมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม ควรกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความ และควรมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน

ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร กิจการควรมีระบบการรายงานข้อมูลที่จำเป็นจากภายในและภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล ควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน และ

เป็นปัจจุบัน และกิจการควรจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และภายนอก เพื่อรับฟัง
เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน

ด้านการติดตามและประเมินผล กิจการควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตาม
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธี
ปฏิบัติงานเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และกิจการมีการ
ประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถ อภิปรายผลการวิจัย โดยพิจารณา
ตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1.สภาพทั่วไปและการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชนอม จังหวัด
นครศรีธรรมราช จากผลการศึกษา พบว่าธุรกิจ ส่วนใหญ่ประกอบกิจการให้บริการ และเป็นธุรกิจขนาด
เล็ก (พิจารณาจากการจ้างงาน และ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร) ทำให้ธุรกิจสามารถบริหารจัดการธุรกิจ
สามารถควบคุมการดำเนินงาน ป้องกันและดูแลรักษาทรัพย์สินได้ง่ายและทั่วถึงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ ทำ
ให้ธุรกิจมีระดับปฏิบัติการบริหารการควบคุมภายในโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบแนวทางการควบคุมภายในของธุรกิจจำแนกตามจำนวนพนักงาน ระยะเวลา
ดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจ พบว่า ธุรกิจที่จำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีระดับการ
ปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในไม่แตกต่างกัน

ธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงาน และประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการ
บริหารการควบคุมภายในโดยรวมไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่าระยะเวลาดำเนินงานหรือประสบการณ์ใน
การดำเนินธุรกิจไม่มีผลต่อระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายใน หรือมีความเป็นไปได้ว่า

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสร้างกลไกที่สามารถป้องกันความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ ภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบันเหล่านี้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ เจริญ เฉษฐาวาลย์ (2540) กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ธุรกิจจะต้อง ทำการศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ เพื่อหาช่องทางและวิธีการสร้างกลไก หรือมีระบบการควบคุมภายในที่ เหมาะสม

ธุรกิจที่ทุนดำเนินงาน ที่แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายใน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าธุรกิจที่ระยะเวลาดำเนินงานที่แตกต่างกันมีระดับ การปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงแตกต่างกัน เนื่องจากกิจการ ที่มีขนาดเล็กผู้ประกอบการอาจจะดูแลกิจการได้อย่างทั่วถึง สามารถควบคุมงานระบบต่าง ๆ ได้ แต่เมื่อ กิจการมีการขยายตัวเพิ่มขนาดขึ้นทำให้จำเป็นต้องมีระบบการควบคุมภายในที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้ การควบคุมภายในเป็นไปตามนโยบายที่ผู้บริหารวางไว้และเกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ แนวคิดของ นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลปะพร ศรีจันเพชร (2557) กล่าวว่า การกำหนดนโยบายและ วิธีปฏิบัติของผู้บริหารจะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งทำให้เกิดความมั่นใจในการ ดำเนินธุรกิจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอชน อม จังหวัดนครศรีธรรมราชมีรายละเอียดดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม กิจการควรมีการจัดทำ เอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐาน ตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นไว้อย่างเหมาะสม ควรมี การจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน และกิจการควรมีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุม ภายในขององค์กร ด้านการประเมินความเสี่ยง กิจการควรมีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงาน ทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน ควรมีการสนับสนุนให้

ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และกิจการควรสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม กิจการควรมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม ควรกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความ และควรมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน

ด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร กิจการควรมีระบบการรายงานข้อมูลที่จำเป็นจากภายในและภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล ควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน และกิจการควรจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน

ด้านการติดตามและประเมินผล กิจการควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตาม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และกิจการมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการศึกษาไปใช้

1. ควรมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นได้อย่างเหมาะสม

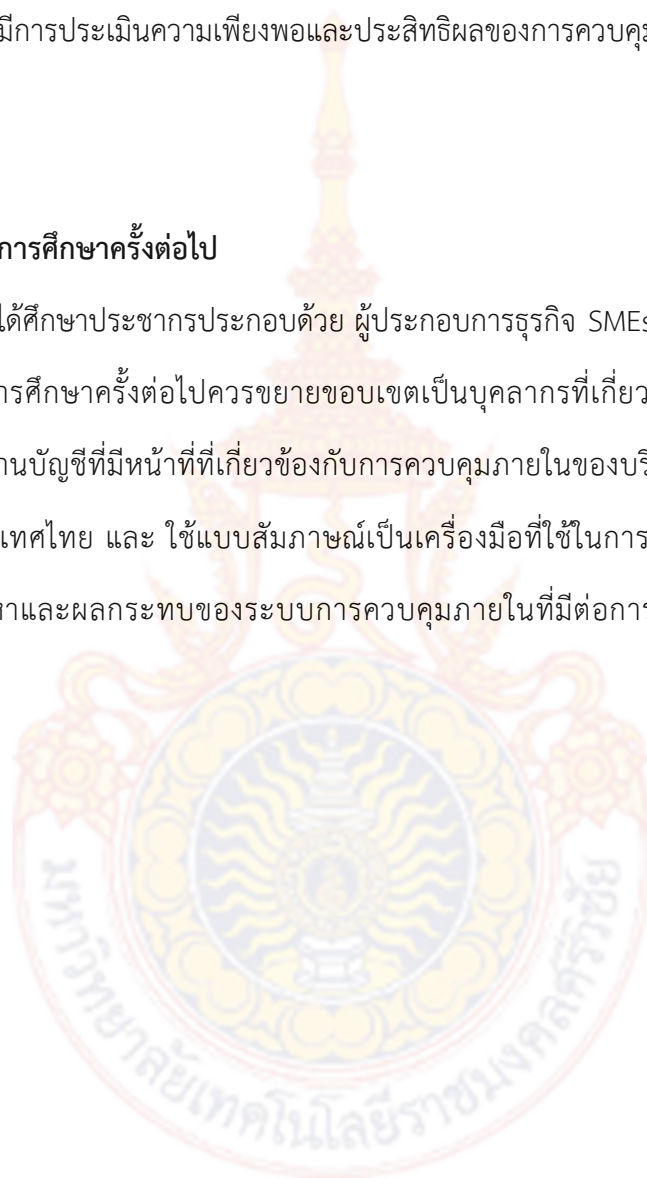
2. ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน และกิจการควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร
3. ควรกำหนดให้มีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน
4. ควรมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก
5. ควรสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง
6. กิจการควรมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม
7. ควรกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความ
8. ควรมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน
9. กิจการควรมีระบบการรายงานข้อมูลที่เป็นจําเป็นจากภายในและภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล
10. ควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน
11. กิจการควรจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายใน และภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน
12. กิจการควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน

13. มีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

14. กิจการมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษานี้ได้ศึกษาประชากรประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอชนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช การศึกษาครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับจัดทำข้อมูลทางการเงิน เช่น พนักงานบัญชีที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและผลกระทบของระบบการควบคุมภายในที่มีต่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงาน

บรรณานุกรม

กุสุมา โสเชียว (2549). ผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายในและสภาพแวดล้อมธุรกิจที่มีต่อ คุณภาพข้อมูลทางการบัญชี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กุลนันท์ ก้วพิสมัย (2549). การบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจริญ เจษฎาวุธ (2540). ระบบการควบคุมภายในของธนาคารและสถาบันการเงิน พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ พอดี

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลปะพร ศรีจันทเพชร (2557). การสอบบัญชีและการให้ความเชื่อมั่น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส, กรุงเทพฯ.

นพวรรณ พุติตระกูล (2544). การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดด้านการควบคุมภายในของ COSO และระบบการควบคุมภายในของธนาคารออมสิน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นพพรรณ นงนุช (2551). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการควบคุมภายใน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประพันธ์ ศิริรัตน์ธำรง และคณะ (2549). การวางระบบบัญชี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). บริษัทสำนักพิมพ์ยูเรก้าจำกัด, กรุงเทพฯ.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2540). แนวทางการจัดระบบการควบคุมภายใน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บุญศิริการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

สรินยา สุภัทรานนท์ และ ยุพิน มีใจเจริญ (2552). การพัฒนาหลักปฏิบัติงานทางการบัญชี และการควบคุมภายในของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก พ.ศ. 2552. โครงการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก.

สมพงษ์ พรอุปถัมภ์ (2551). การสอบบัญชี. (พิมพ์ครั้งที่ 5). บริษัท สำนักพัฒนาการบริหาร
ธรรมนิติ จำกัด, กรุงเทพฯ.

พะยอม สิงห์เสนห์ (2544). การสอบบัญชี. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ ชวนพิมพ์,
กรุงเทพฯ.

อรลักษณ์ วิชัยธรรม (2549). การบริหารระบบการควบคุมภายในของกองทุนหมู่บ้านและ
ชุมชนเมือง
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. รายงานจำนวนผู้ประกอบการ และ
การจ้างงาน. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.sme.go.th/th/> (วันที่
ค้นข้อมูล : 15 พฤษภาคม 2560)

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

รายละเอียดแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	7	ข้อ
ตอนที่ 2	สภาพทั่วไปของธุรกิจ SMEs ในเขต อ. ชนอม จ.นครศรีธรรมราช	จำนวน	3	ข้อ
ตอนที่ 3	การบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs	จำนวน	31	ข้อ
ตอนที่ 4	ข้อเสนอแนะในการจัดระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs	จำนวน	5	ข้อ

คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่มีการใช้ข้อมูลใดๆที่เปิดเผยเกี่ยวกับบริษัทหรือหน่วยงานของท่านในการรายงานข้อมูล และจะไม่มีการใช้มุลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใด

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ดร.จิราภา ขาลาธราวัฒน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม
 นางสาวภริศชัชชาก์ ชดช้อย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () ช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 25 ปี

() 25 - 35 ปี

() 36 - 45 ปี

() มากกว่า 45 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส

() หม้าย/หย่า/แยก/ร้าง

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์การทำงาน

() น้อยกว่า 5 ปี

() 5 - 10 ปี

() 11 - 15 ปี

() มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() น้อยกว่า 10,000 บาท

() 10,000 - 15,000 บาท

() 15,001 - 20,000 บาท

() มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป

7. ตำแหน่งในปัจจุบัน

() กรรมการผู้จัดการ

() เจ้าของกิจการ

() หัวหน้าผู้จัดการ

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 การบริหารการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) เพื่อแสดงระดับความเชื่อมั่นที่มีต่อการบริหารการควบคุมภายในที่สอดคล้องกับกิจการของท่านมากที่สุด

การบริหารการควบคุมภายใน		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม						
1	กิจการมีนโยบาย วิธีปฏิบัติในเรื่องความซื่อสัตย์และจริยธรรมที่ชัดเจน และเผยแพร่ให้พนักงานได้ศึกษาและปฏิบัติตาม					
2	กิจการมีการกำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน และแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบ					
3	กิจการมีการกำหนดโครงสร้างองค์กร สายงานการบังคับบัญชา อำนาจในการดำเนินการ/อนุมัติ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่ชัดเจน					
4.	กิจการมีการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงาน และมีการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งงาน เช่น ระดับความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นไว้อย่างเหมาะสม					
5.	กิจการมีการสร้างทัศนคติให้พนักงานเห็นถึงความสำคัญของหน้าที่					
6.	กิจการมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน					
7.	กิจการมีมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลตอบแทนที่เป็นธรรมต่อพนักงาน					
8.	กิจการจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายใน หรือคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อติดตามและประเมินผลความถูกต้องเหมาะสมของมาตรการการควบคุมภายในขององค์กร					

การบริหารการควบคุมภายใน		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านการประเมินความเสี่ยง						
1.	กิจการมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ที่สามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน					
2.	กิจการมีการชี้แจงเป้าหมายการดำเนินงานทั้งระดับองค์กร และระดับแผนงาน ให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจตรงกัน					
3.	กิจการมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุ วิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก					
4.	กิจการสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง					
5.	กิจการมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบเกี่ยวกับวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง					
6.	กิจการมีการติดตามผลการปฏิบัติตามวิธีการควบคุมที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง					
7.	ฝ่ายบริหารมีการทบทวนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงและปรับเปลี่ยนการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านกิจกรรมควบคุม						
1.	กิจการมีวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนและเหมาะสมตามผลการประเมินความเสี่ยง					
2.	กิจการมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมควบคุม					

การบริหารการควบคุมภายใน		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
3.	กิจการมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร					
4.	กิจการมีมาตรการป้องกันและดูแลทรัพย์สินอย่างรัดกุมและเพียงพอ					
5.	กิจการมีการติดตามผลสำเร็จเปรียบเทียบกับเป้าหมายตามแผนของกิจการ					
6.	กิจการมีมาตรการติดตาม และตรวจสอบให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมีบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืน					
ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร						
1	กิจการมีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารและตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ					
2	กิจการมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน					
3	กิจการมีระบบการรายงานข้อมูลที่จำเป็นจากภายในและภายนอกอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และ ทันกาล					
4.	กิจการมีการสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติของหน่วยงาน และบทบาทหน้าที่ของตนเกี่ยวกับการควบคุมภายในอย่างสม่ำเสมอ					
5.	กิจการจัดให้มีระบบหรือช่องทางการสื่อสารจากทั้งภายในและภายนอก เพื่อรับฟังเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงาน					

การบริหารการควบคุมภายใน		ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านการติดตามประเมินผล						
1	กิจการมีการติดตามผลการดำเนินงานระหว่างการทำงานอย่างเป็นประจำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
2	กิจการมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันกาลหากพบว่ามีข้อบกพร่องจากการปฏิบัติงานหรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผน					
3	กิจการมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ชัดเจน					
4	กิจการมีการทบทวนนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติงานเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
5	กิจการมีการประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายในอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการจัดระบบการควบคุมภายในของธุรกิจ SMEs

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะที่ท่านเห็นว่าควรนำมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมภายในธุรกิจ

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม
-
2. การประเมินความเสี่ยง
-
3. กิจกรรมการควบคุม
-
4. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร
-
5. การติดตามและการประเมินผล
-

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวจิราภา ชาลาธราวัฒน์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss. Jirapa Chalatharawat
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3490600012566
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
เงินเดือน (บาท) 31,930- บาท
เวลาที่ใช้ทำวิจัย (ชั่วโมง : สัปดาห์) 2 ชั่วโมง : สัปดาห์
- หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
99 หมู่ 4 ต.ท้องเนียน อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช 80210
โทรศัพท์ 075-754024-36
โทรสาร 075-754028
โทรศัพท์ส่วนตัว 081-8173349
e-mail: loma.cim@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับการศึกษา	อักษรย่อคุณวุฒิ	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถานศึกษา
2539	ป.ตรี	บธ.บ.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2545	ป.โท	บธ.ม.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2552	ป.เอก	ปร.ด.	การเงินและการธนาคาร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา): -

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน

(อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

2012 Chalatharawat J. 2012. Factors Influencing the Company's Success of Food Manufacturing Firms in Thailand, Proceeding of International Journal of Arts and Sciences Annual Conference (IJAS), Aix-en-Provence, France, May 22-25 2012.

สัดส่วนการวิจัย

Jirapa Chalatharawat 100%

2015 Chalatharawat J. 2015. Household Accounting of People in Tambon Thong Nien, Khanom District, Nakhonsithammarat Province, Proceeding of the 15th International Conference on Communication Management and Information Technology (ICCMIT), Prague, Czech Republic, April 20-22 2015.

สัดส่วนการวิจัย

Jirapa Chalatharawat 100%

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัยลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย)	นางชวัลัญหทัย ใจเปี่ยม
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mrs. Kwanhatai Jaipiem
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน	3801500099918
3. ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
เงินเดือน (บาท)	32,070- บาท
เวลาที่ใช้ทำวิจัย (ชั่วโมง : สัปดาห์)	2 ชั่วโมง : สัปดาห์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	
99 หมู่ 4 ต.ท้องเนียน อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช 80210	
โทรศัพท์	075-754024-36
โทรสาร	075-754028
โทรศัพท์ส่วนตัว	089-6522103
e-mail:	kwanhatai_28@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับการศึกษา	อักษรย่อคุณวุฒิ	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถานศึกษา
2540	ป. ตรี	บธ.บ.	ธุรกิจศึกษา-การบัญชี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (คลอง 6 ัญบุรี)
2545	ป. โท	บช.ม.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2555	ป. เอก	ปร.ด.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา): สาขาระบบสารสนเทศ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพ ใน

การทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน

(อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

2012 Kwanhatai Jaipiem, Phapruke Ussahawanitchakit, and Kesinee Muenthaisong. **Environmental Management**

accounting practices and firm value: An Empirical Investigation of ISO 14000 Firms in Thailand, Review of Business Research, 12 (3), pp.1-26.

สัดส่วนการวิจัย

Kwanhatai Jaipiem 80%

Phapruek Ussahawanitchakit 10%

Kesinee Muenthaisong 10%

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่า
ได้ทำการวิจัยคล่องแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

2014 โครงการวิจัย: ประสิทธิภาพการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์กับความได้เปรียบ
ทางการแข่งขันของกลุ่มเกษตรกรสวนผลไม้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

งบประมาณ:

นางสาวกมลนันท์ ชีวรัตน์โชติ 70%

ผศ.ดร.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม 30%

การวิจัยคล่องแล้วประมาณร้อยละ 50%

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวปริศน์ชาก์ ชดช้อย
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss.Pritcha Chodchoy
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 38101000323607
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
เงินเดือน (บาท) 24,600- บาท
เวลาที่ใช้ทำวิจัย (ชั่วโมง : สัปดาห์) 5 ชั่วโมง : สัปดาห์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
99 หมู่ 4 ต.ท้องเนียน อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช 80210
โทรศัพท์ 075-754024-36
โทรสาร 075-754028
โทรศัพท์ส่วนตัว 096-8814148
e-mail: pritcha.c@mutsv.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ การศึกษา	อักษรย่อ คุณวุฒิ	สาขาวิชา/ วิชาเอก	ชื่อสถานศึกษา
2542	ป.ตรี	บช.บ.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2557	ป.โท	บช.ม.	การบัญชี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา): -

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดย
ระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้า
โครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

-

7.2 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจ
มากกว่า 1 เรื่อง)

-

7.3 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่า
ได้ทำการวิจัยลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

-